

האיסור החדש

העמידה. כוח כזה אינו קיים. חיוב-אללה שונא את ישראל שינאת-מוות, ויחסה של תנ"ך עת-אמל לישראל הוא דו-ערכי. גם בחייה-עמידה שלה מפורקת. גם בצמרת ישראל מעטים המאמינים כי קיומה של רצועת-הביטחון הוא פיתרון אידיאלי. אך ממשלת ישראל וצמרת צה"ל רואות בה את הפיתרון המעשי הטוב ביותר לשמירה על גבול ישראל — למרות שעצם קיומה של רצועת-הביטחון מושך אליה את התקפות החיוב-אללה.

הסירי הרצועה טוענים כי התושבים השיעיים בה מאושרים, ורואים בה מיפלט מן הגיהנום הלכנוני הכללי. הם גם סברו — לפחות עד לאחרונה ממש — כי שום סכנה ממשית אינה צפויה לרצועה. יתכן שאמונה זו מתערערת כיום.

אין בישראל שום גורם המשתוקק לחזור ללבנון. האשליה של איראן שרון והחלומות של מנחם בגין נמוגו כמו השלג דאשתקד בהרי הלבנון. הם נראים כיום תמימים עד להחריד. ממשלת-ישראל, כמו שלי-טייסוריה, אינה יכולה עכשיו להסתמך על שום גורם לבנוני יחיד. היא נאלצת לנגן על כל הקלירים של הפסנתר הלבנוני

(המשך מעמוד 11) המאסיוות שהיו זקוקים לה, ושהי סורים יכלו להושיט. מדוע?

האינטרסים הסוריים בלבנון הם מסובכים מאוד. הסורים אינם יכולים לריב יותר מדי עם הנוצרים, המתנגדים לשיעים. הם צריכים להיות מחר גם עם הנוצרים, גם עם הדרוזים. יתר על כן, בתוך המחנה הפלסטיני יש כוחות פרו-סוריים מובהקים, כגון האירגונים של אברמוסא, החזית העממית, אחמד ג'בריל ועוד. התערבות אנטי-פלסטינית מאסיבית היתה גורמת לבריחה המונית מאירגונים אלה והצטרפות לפת"ח של ערפאת.

חוק מזה למרו הסורים מהנסיון של עצמם ושל ישראל, ואין להם כל חשק לשקוע שוב בבוץ הלבנוני. ההתערבות שלהם נשארת מינימאלית.

המטרה הסורית הבלבולית היא לשחק בלבנון מישחק של "הפרד ומשול", ולהשאיר את כל הסיועות שם כשהן חלשות ותלויות בסוריה. משום כך גם לא היו מעוניינים בניצחון גדול של השיעים — גם אילו היה אפשרי.

הנציב העליון

הפרס

יש גורם המסכך את מצבם של הסורים עוד יותר. בתוך העדה השיעית הולכת ומתחזקת מיפלגת-השם, חיוב-אללה. זהו אירגון שיעיקנאי, המשליך את יתרו על איראן. גם בו ומסביבו יש כוחות שונים, בעלי דרגה שונה של קנאות ושל קשר עם איראן.

בביירות יושב עכשיו שליח של האיית-אללה רוח-אללה חומייני, והוא מושל בכיפה. כשיש צורך לארגן הפסקות אש, ואחרי שהסורים נבשלים בכך, פונים הצדדים אל השליח הזה.

עצם נוכחותו שם, כעורפה של סוריה, מרגיזה את דמשק להשחית, אך אין היא יכולה לעשות דבר נגדו. איראן היא בעלת-ברית של סוריה. החיוב-אללה תמך בכוחות-אמל בקרבות נגד אש"ף, אך לא באופן מלא ובלתי-מסוייג. זאת היתה עושה חלקית ומותנית. כי לחיוב-אללה יש אינטרסים משלו.

איש אינו יודע מי בעצם שולט בתנועה זו.

יש קבוצה היושבת בבעלי-כח, מובלעת שיעית בצפון הביקעה. בקבוצה זו יש שליחים איראניים, והם הקימו שם מעין מיני-מינימדינה שיעית הכפופה לאיראן, אך בשאר המקומות לא ברור מי חולש על חיוב-אללה. ובאיוז מידה הוא כפוף במישרין לאיראן. גם שרות-מודיעין מעולים לא פיצחו עדיין תעלומה זו.

החיוב-אללה הוא הלוחם העיקרי בצדל — הכוח המקיים לאורך גבול ישראל את המיני-מדינה הישראלית. הני תונה עתה בצרות.

קלידי פסנתר

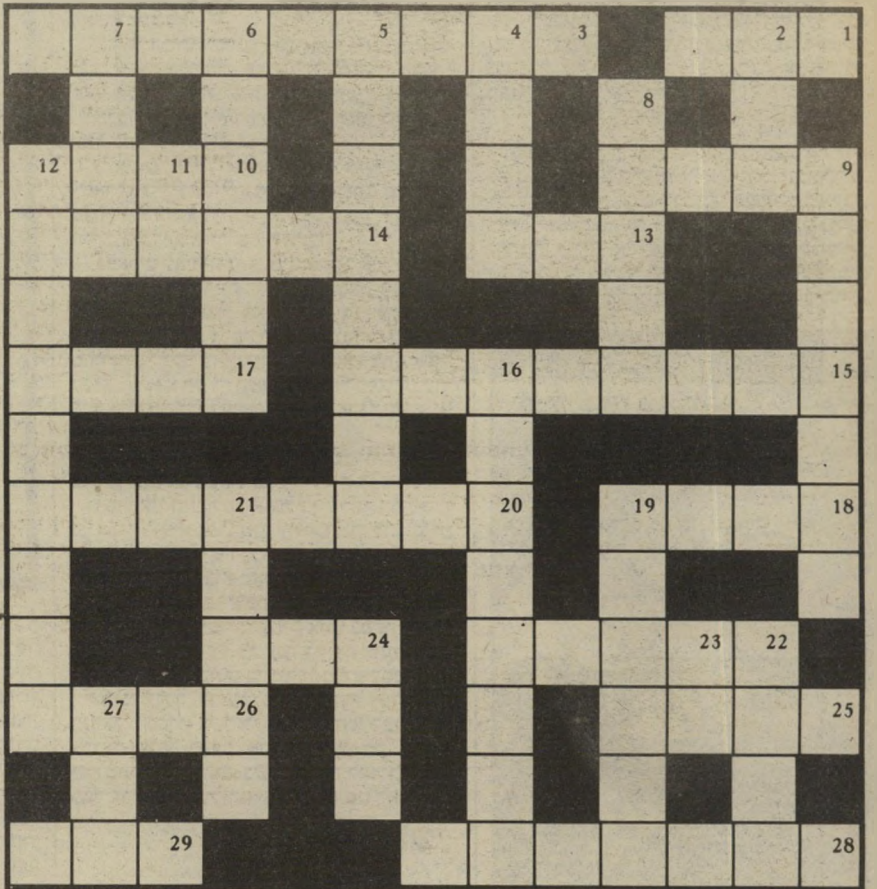
צורם

מ בחינה מסויימת, איזור-השלי מטה של צדל הוא אי בטיורף הלבנוני הכללי.

מיני-מדינה זו נולדה במובלעות הנוצרות הקטנות שלאורך הגבול הישראלי, אך התפשטה משם — לפי הצרכים הצבאיים של ישראל — לאיזורים שיעיים נרחבים.

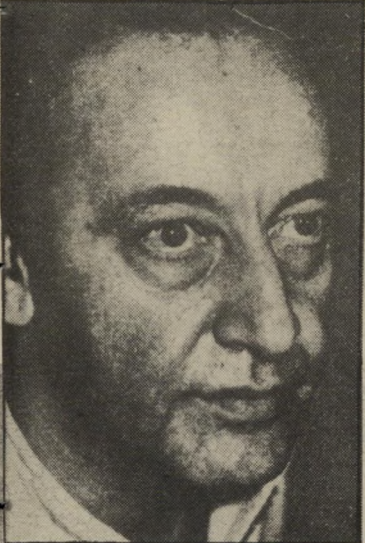
כיום רוב האוכלוסיה ברצועת הביטחון היא שיעית, וגם בצדל יש מגויסים שיעים רבים, מתנדבים ולא כליכך. מופעה לחץ כבד כדי לנרדם.

יתכן שצה"ל היה מוותר על רצועה זו, אילו היה קיים גורם שיעי שממילא יכלה לסמוך עליו מבחינת הנאמנות לישראל ומבחינת יכולת

- מאוזן:
- הביטי על פרצופה הנורא של החברה (3);
 - הצלחה מפורקת מהבקבוק (5,4);
 - גבר ברוח (4);
 - ישתוק לשם דמוי הולם (4);
 - חי לפי התקן (3);
 - לא לחנם אוכל ביד (4,2);
 - שלוש מתנות אי-שם בין חמישי ושבת ברדיו (4,4);
 - קופץ עכשיו יותר ויותר (4);
 - אסף כהמה בטל הפיכה (4);
 - שמו עינם כברכש גולן גלובוס שהגיע בטעות לצד השני (5,3);
 - מי רעב? שיתפלל (5);
 - צליל רב עצמה (3);
 - מאכל תאוה ערבי (4);
 - מטבע זר לכתולה, מטעם המלך (4);
 - בעמדה גבוהה כטבריה (5,2);
 - הניחו שכך קוראים לו (3);
 - לא כראי לעלות בדרך (3);
 - רלגי על תפילה (4);
 - אך מקרה הוא שהשר לשעבר עכשיו בשטח האורכני (4,4);
 - צובע בלא דמיון (3);

פתרון תשבצופן 2575

נבילה ברי לא מנהיג

הצורם. היא צריכה לקיים יחסי עם הנוצרים ועם אויביהם השיעים, וגם עם הדרוזים. שיש להם עדה-אחות חזקה בישראל.

גרוע מזה: היא צריכה לקיים יחסים עם כל רסיס שבתוך העדות האלה. כך, למשל, מפרצלת העדה המארונית בין הנהגת הפלאנגות (שהן מיפלגה אד רחית), מצד אחד; הנשיא העלוב אמין אלי-ג'מיל, מצד שני; סמיר ג'ע'ע, מפקד "הכוחות הלבנוניים" (המיליציה המארונית), המורד בפלאנגות, מצד שלישי; ואלי חבייקה, הרוצח של צברה ושאתילא, המורד בג'ע'ע ותומך בי סורים, אויבי-נפש מאתמול.

לממשלת-ישראל אין כיום אסטרטגיה מגובשת בלבנון. היא מפציצה מדי פעם בסיסים של גופים פלסטיניים בלבנון, מתוך תיקי וות'שווא למנוע את התבססותם המחודשת, שהיא בלתי-נמנעת מפני שהיא נובעת מן המציאות בשטח.

היא מקיימת את רצועת-הביטחון בעזרת צדל, אך אם גוף זה יתפורר, חלקית או לגמרי, תשלה הממשלה את כוחות צה"ל לשם, במידה הדרושה כדי לקיים את הרצועה. פירושו של דבר: הרוגים, פצועים.

אם גם זה לא יעזור, והלחץ של חיוב-אללה ואחרים יגבר, תבצע הממשלה פעולות גדולות יותר — לא במימדים של מילחמת-הלבנון של 1982, אך אולי במימדים של מיבצע-הליטאני של 1978.

המסקנה: קצב ההתערבות הישראלי יותכך, למעשה, על-ידי אחרים. ישראל אינה יכולה עוד לייזום. היא יכולה רק להגיב.

איתן עמיחי
הדברת מזיקים בע"מ
 מומחים להדברת תיקנים (ג'וקים), תולעי עץ, חרקי ספרים ונגזים, עירפול מיוחד לארועים למניעת יתושים וחרקים מעופפים.

רמת-גן רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272, טל. 5-6-790114

בשמירה על בריאותך ורכושך

1986